

РЕШЕНИЕ

№ 2135

гр. София, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11608** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 09.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав по НАХД № 11479/2019г. е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № НП-00076/03.06.2019г., издадено от заместник-председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/, с което на С. П. М. на основание чл.173, ал.1 и чл.177, ал.1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл.38, ал.1, т.3 във вр. с чл.35, ал.1, т.2, във вр. с чл.173, ал.1 ЗПКОНПИ. Решението е обжалвано от наказаното лице като с доводи за неправилно приложение на закона и допуснато съществено процесуално нарушение се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него НП. Посочва се, че длъжността извънреден и пълномощен посланик се заема по силата на указ на Президента на Република България. Съответно освобождаването от такава длъжност също се извършва с указ на Президента. В конкретния случай към датата на съставяне на АУАН и след това касаторът продължил да заема длъжността извънреден и пълномощен посланик, акредитиран в повече от две страни – И., С., Б. Д., Източен Т. и М.. За да бъде освободен от тези длъжности посочва, че е следвало да бъде издаден указ за всяка

една от тях. Въпреки тези факти административнонаказващият орган /АНО/ приел, че след като е прекратена дългосрочната командировка на касатора в И. – [населено място], то той е освободен от длъжност по см. на ЗПКОНПИ. Това тълкуване на закона според него разширява по недопустим начин приложимостта на административнонаказателни разпоредби. Неправилна била и преценката на съда на нормативната тежест на Заповед № К-571/1.08.2018г. на министъра на външните работи с оглед разписаните в Конституцията правомощия на президента. Претендира присъждане на направените разноски.

В съдебно заседание изложеното в жалбата се поддържа лично от касационния жалбоподател и чрез адв.Б., който излага подробни съображения в писмена защита.

Ответникът по касационното оспорване чрез юр.И. в съдебно заседание, моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения по съществуващото на спора излага в писмена защита.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба, а обжалваното решение намира за неправилно.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

При извършена проверка на 28.11.2018г. в специализираната Дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ било установено, че касаторът, в качеството на извънреден и пълномощен посланик на Република България в И. – [населено място], е следвало да подаде декларация по чл.37, ал.1, т.1-6, т.9, т.12-14 вр. чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ в едномесечен срок, считано от прекратяване на дългосрочната командировка в И. за изпълнение на функциите като такъв, а именно до 01.10.2018г.

Констатирайки неизпълнение на това задължение, от служител на КПКОНПИ бил съставен АУАН и въз основа на него издадено процесното НП. Същото съдът приел за законосъобразно – посочил е, че наказанието има качеството на задължено лице по см. на ЗПКОНПИ, че не е подал изискуемата декларация в срок като се е позовал на разпоредбата на чл.67 вр. чл.68 от Закона за дипломатическата служба /ЗДСлж/.

Решението е неправилно.

Съгласно чл.6, ал.1, т.37 ЗПКОНПИ ръководителите на задграничните представителства на Република България са задължени да подават декларациите, регламентирани в ЗПКОНПИ, в т.ч. т.нар. финална декларация – декларацията за имущество и интереси по чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ в срока по чл.38, ал.1, т.3 ЗПКОНПИ – в едномесечен срок от освобождаване на длъжността.

Касаторът не оспорва факта, че не е подал такава декларация към 02.10.2018г. – датата на нарушението, посочена в АУАН и издаденото въз основа на него НП. Защитната му теза е, че не е дължал подаването на този вид декларация, тъй като със заповедта на министъра на външните работи действително е прекратена, считано от 01.09.2018г. задграничната му командировка в И., но не е освободен от длъжността, тъй като това може да бъде извършено единствено с Указ на Президента, а освен това е изпълнявал

същата длъжност в още няколко държави.

Съгласно чл.98, т.6 от Конституцията на Република България, президентът на републиката назначава и освобождава от длъжност ръководителите на дипломатическите представителства и постоянните представители на Република България при международни организации по предложение на Министерския съвет и приема акредитивните и отзователните писма на чуждестранните дипломатически представители в страната.

Съгласно чл.21, ал.1 ЗДСлж задграничното представителство на Република България е териториално структурно звено на Министерството на външните работи, което осъществява дипломатическа и/или консулска дейност в друга държава или при международни правителствени организации. Според ал.2 на с.р. задгранични представителства са: 1. посолствата; 2. постоянните представителства и постоянните делегации при международните правителствени организации; 3. генералните консулства, консулствата, вицеконсулствата и консулските агентства; 4. дипломатическите бюра и бюрата за връзка; 5. специалните мисии по смисъла на Конвенцията за специалните мисии, приета от ОС на ООН на 8 декември 1969 г.

Съгласно чл.23, ал.1, т.1 ЗДСлж ръководител на задгранично представителство на Република България е извънредният и пълномощен посланик. Извънреден и пълномощен посланик и постоянен представител при международни правителствени организации, според чл.63, ал.2 от закона, се назначава от президента на Република България по предложение на Министерския съвет. Същият е и редът за освобождаване на извънредния и пълномощен посланик – чл.64, ал.1 ЗДСл. Същият ред е предвиден и за дългосрочното командироване – чл.67 и чл.69 ЗДСлж. Посочената от решаващия съд разпоредба на чл.68 не е относима към конкретния случай, тъй като касае служителите, а не ръководителите на задгранично представителство, какъвто е извънредният и пълномощен посланик. Съгласно чл.69, ал.1 ЗДСлж министърът на външните работи издава заповед за прекратяване на дългосрочната задгранична командировка на извънреден и пълномощен посланик или на постоянен представител на Република България при международните правителствени организации след издаването на указ на президента на Република България за освобождаването му.

В процесния случай С. П. М. е освободен от длъжността извънреден и пълномощен посланик на Република България в Република И. с Указ № 121/17.05.2019г. на президента, обн. ДВ, бр.43/31.05.2019г., т.е. след повече от шест месеца от твърдяната дата на нарушението 02.10.2018г. Съответно към тази дата за него не е било възникнало задължение за подаване на декларацията за имущество и интереси по чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ в срока по чл.38, ал.1, т.3 ЗПКОНПИ.

На следващо място от заповедта на министъра на външните работи се потвърждава твърдението на касатора, че той е акредитиран в повече от две страни. За това свидетелстват и писмените доказателства, представени в с.з. на 10.03.2023г. по реда на чл.219, ал.1 АПК и приети от касационната инстанция. Последният указ на президента е от 27.08.2020г. и е обнародван в ДВ, бр.78/04.09.2020г. Именно този последен указ създава правното основание за прекратяване на служебното правоотношение на касатора, което е сторено със Заповед № Т-2081/17.09.2020г. на министъра на външните работи, считано от 10.10.2020г. Съответно от тази дата започва да тече едномесечният срок по чл.38, ал.1, т.3 ЗПКОНПИ.

По изложените съображения следва обжалваното решение да бъде отменено и вместо

него да бъде постановено друго, с което процесното НП да бъде отменено като незаконосъобразно.

При този изход на делото на ответника разноски не се следват. Такива са дължими на касатора в размер на 200 лева за настоящата съдебна инстанция.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 09.01.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав по НАХД № 11479/2019г. и вместо това постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП-00076/03.06.2019г., издадено от заместник-председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, с което на С. П. М. на основание чл.173, ал.1 и чл.177, ал.1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл.38, ал.1, т.3 във вр. с чл.35, ал.1, т.2, във вр. с чл.173, ал.1 ЗПКОНПИ.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на С. П. М., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 200 /двеста/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.